

hrstka:

africké nebe

Ecthelion²

2014

hrstka: africké nebe

rozšiřující příručka pro hru Hrstka

Ecthelion²

Jonáš Ferenc, Kryštof Ferenc

Design a sazba: Kryštof Ferenc, Jakub Maruš

Korektury: Tereza Tomášková

Fotografie pro knihu jsou použity ze skvělé stránky

<https://chindits.wordpress.com/> s laskavým svolením autora.

„Tobruk – pevnost Tobruk – jež zdržuje jakýkoli německý postup na Egypt, držíme pevně. Odrázili jsme tam mnoho útoků, způsobili nepříteli těžké ztráty a zajali mnoho zajatců. Tak se věci mají v Egyptě a na libyjské frontě.“

Winston Churchill, 27. 4. 1941

Toto rozšíření přináší pro hráče možnost hrát po bitvě o Británii další tažení, tentokrát v pouštích Afriky. Představuje nové letouny, které létaly na africkém nebi, mise a úplně jiné prostředí a příběhy. Všechny pravidla z původní hry zůstávají v platnosti.

Tažení začíná v obleženém Tobruku a piloti nastupují do zoufalých misí proti nepřátelské přesile. Hráči si mohou vytvořit nové piloty, kteří jsou převeleni na toto bojiště, nebo mohou použít své staré letce z bitvy o Británii, pokud jsou stále naživu (nebo byli třeba vyřazeni pro zranění a nyní byli po doléčení znovu nasazeni do služby, případně utekli ze zajateckého tábora). Tito veteráni mohou být poté, co německá ofenziva proti Británii polevila, staženi ze svých jednotek a znovu zařazeni k 73 Squadron, která odplouvala k severoafrickým břehům. Několik německých letek, které bojovaly na nebi deštivého Albionu, bylo také přesunuto k Tobruku. Pod africkým nebem se tak mohou piloti setkat se svými starými protivníky a možná právě zde dojde ke konečnému zúčtování.

Toto rozšíření je zaměřeno na obléhání Tobruku (kvůli možnosti použít piloty z bitvy o Británii), ale pokud chcete, můžete si zahrát celé tažení v severní Africe od začátku (kdy spolu budou na nebi bojovat dvojplášňáky) až po jeho konec v roce 1943... nebo jakoukoli jeho část, která se vám bude zdát zajímavá. Vaši piloti mohou být kupříkladu převeleni na malé letiště v oáze ztracené v poušti a s omezenými zdroji (jen s několika málo letouny k dispozici, zatímco se mechanici snaží opravit všechny poškozené stroje) vést vlastní válku proti německé jednotce vedené nacistickým esem, která přepadává a sestřeluje spojenecké transportní letouny.

Hodně štěstí!

Tažení v severní Africe

Na začátku afrického tažení jsou k dispozici následující stroje:

RAF: Gloster Gladiator II, Hurricane Mk IIB Trop., Bristol Blenheim

Regia Aeronautica: Fiat CR. 42 Falco, Macchi-Castoldi M.C.200AS
Seatta, Savoia-Marchetti SM 79 Sparviero

1940

10. červen: Italské království vyhlásilo válku Francii a Velké Británii. Britské jednotky začínají podnikat nájezdy a přepady italských oddílů v Libyi.

13. září: Po dlouhém zpoždění zahájily konečně italské síly invazi z Libye do Egypta, ale neměly dostatek zásob a prostředků, aby v ní pokračovaly. O tři dny později byli Italové nuceni se zastavit a zakopat se na východ Sidi Barrani.

9. prosinec: Britské a indické síly zahájily operaci Compass (ofenziva proti italským silám, která skončila jejich úplným zničením). Druhého dne Britové dobyli Sidi Barrani a 16. prosince město Sollum.

1941

5. leden: Britská ofenziva pokračuje. Britské a australské síly obsadily město Bardia.

22. leden: Tobruk je obsazen spojeneckými silami, Derna padá do jejich rukou 30. ledna.

6. únor: Britské síly obsazují Benghází. Zbytek italské desáté armády se vzdá následujícího dne. [*únor 1942, nasazení letounu Curtiss P-40 Warhawk*]

9. únor: Britský postup se zastavuje v El Agheile, aby část sil mohla být stažena k obraně Řecka. Během deseti týdnů se britské armádě, která musela bojovat proti mnohonásobnému přečíslení, podařilo zničit italské síly a zajmout na 130 000 zajatců.

14. únor: Začíná operace Sonnenblume, první vojáci německého Afrikakorpsu dorazili do Libye. [*nasazení strojů Messerschmitt Bf 109 E, Messerschmitt Bf 110, Junkers Ju 87 Stuka and Dornier Do 17*]

24. březen: Německé síly pod velením Erwina Rommela přechází do ofenzivy, britské oddíly u El Agheily jsou poraženy a musí se stáhnout.

4. duben: Bengáží je obsazeno silami Osy.

10. duben: Začíná obléhání Tobruku, který brání australské, britské a indické oddíly.

15. duben: Zbytek britských sil je zatlačen zpět k městu Sollum na hranici Libye a Egypta.

15. květen: Britští vojáci zahajují operaci Brevity, aby zatlačili Němce a Italy zpět a obsadili strategický halfayský průsmyk.

16. květen: Operace Brevity je odvolána. Britské síly se stahují zpět k halfayskému průsmyku, který obsadily během prvního dne operace.

26. květen: Německé síly zahajují operaci Skorpion a druhého dne znovu obsazují halfayský průsmyk. Britové jsou donuceni ustoupit.

15. červen: Britské a indické oddíly zahajují neúspěšnou ofenzivu (operace Battleaxe).

18. listopad: Nový britský velitel Auchinleck zahajuje další ofenzivu (operace Crusader). Po těžkých bojích je Rommel nucen se stáhnout zpět do Gazaly, západně od Tobruku. *[listopad 1941, příchod prvních Macchi-Castoldi M.C.202AS Folgore]*

7. prosinec: Obležení Tobruku je prolomeno a britská osmá armáda se spojila s obránci.

13. prosinec: Spojenci útočí na italsko-německá postavení u Gazaly. Rommel je donucen po třech dnech nařídít ústup.

24. prosinec: Britské síly opět obsazují Bengází.

31. prosinec: Fronta se zastavuje u El Agheily.

1942

21. leden: Rommel zahajuje druhou ofenzivu a do konce ledna se mu podaří obsadit Agedabii a Bengází.

4. únor: Fronta se stabilizovala mezi Gazalou a Bir Hakeimem.

26. květen: Německé a italské síly zaútočily na britská postavení a po bitvě u Gazaly a Bir Hakeimu donutily Brity ustoupit.

21. červen: Tobruk padá do německých rukou.

28. červen: Síly Osy obsazují město Mersa Matruh v Egyptě.

30. červen: Němci dosáhnou El Alameinu a zaútočí na britské pozice, ale jsou nakonec zastaveni v bitvě, která zuří až do konce července. *[červen 1942, dodávka prvních strojů Messerschmitt Bf 109 F]*

30. srpen: Rommel opět zahajuje ofenzivu, ale je zastaven v bitvě o Alam el Halfa. *[srpen 1942, dodávka stroje Supermarine Spitfire VC (trop)]*

23. říjen: Montgomery zahajuje operaci Lightfoot, čímž začíná druhá bitva o El Alamein. Linie Osy jsou konečně prolomeny 5. listopadu a

Rommel je donucen ustoupit, zanechává za sebou značné množství materiálu a vojáků, kteří upadnou do zajetí. [říjen 1942, dodávka bombardéru North American B-25 Mitchell]

8. listopad: Je spuštěna operace Torch, když se spojenecké síly vyloďí v Maroku a Alžírú. Německé a italské síly se dostávají do kleští ze dvou stran.

9. listopad: Sidi Barani je obsazeno britskou osmou armádou. Následuje obsazení Tobruku (13. listopadu), Derna (15. listopadu) a Bengáží (20. listopadu).

27. listopad: Spojenecký postup z Alžírú je zastaven německým protiútokem mezi Terbourbou a Džedeidou, 12 mil od Tunisu. Spojenecká první armáda se musí stáhnout na východ od Medžes el Bab.

12. prosinec: Osmá armáda zahajuje ofenzivu od východu proti sílám Osy u El Agheily a 25. prosince obsazuje Syrtu.

1943

23. leden: Tripolis je obsazen britskou osmou armádou.

4. únor: Německé a italské síly v Libyi jsou donuceny se stáhnout na tuniskou hranici, jižně od Marethovy linie.

14. únor: Oddíly Osy postupují proti spojenecké první armádě na západě a daří se jim uštvřit nezkušeným americkým a francouzským vojákům několik porážek, především pak v kasserinském průsmyku 19. února.

16. březen: Britská osmá armáda útočí na Marethovu linii a přes počáteční průlom je později odražena zpět.

26. březen: Osmá armáda obešla německé pozice na Marethově linii a Německá armáda se musela stáhnout.

6. duben: Pravé křídlo první armády se spojilo s oddíly britské osmé armády.

7. květen: Britové vstupují do Tunisu, Američané obsazují Bizerte. Obrana Osy se hroutí.

13. květen: Armády Osy v Tunisku kapitulují, přičemž do spojeneckého zajetí upadne přes 275 000 německých a italských vojáků. Spojenecká invaze na Sicílii je zahájena o dva měsíce později.

Obléhání Tobruku

(mezi 11. dubnem 1941 a 27. listopadem 1941, celkem 240 dní)

„Velký pátek. Nálety pokračují celý den. Velmi těžké ostřelování dělostřelectvem celé odpoledne. Tanková bitva čtyři míle na jih. Viděli jsme hořící tanky [...]. Jsme nyní odříznuti.“

Deník kapitána Harolda Johnstona u Tobruku

Spojenecká armáda byla 24. března 1941 poražena u El Agheily a ustupovala zpět do Egypta, zatímco v jejich stopách postupovala německá a italská armáda pod velením generála Erwina Rommela. 4. dubna obsadili Bengházi a 11. dubna dosáhli přístavního města Tobruk, které drželi australští vojáci, zatímco zbytek britské armády ustupoval dál na východ směrem k egyptským hranicím.

Egypt a Suezský průplav byly kritické pro osud britského impéria, protože šlo o životně důležitou trasu, která spojovala Británii s jejími zámořskými územími v Indii, na Dálném východě i v Africe. Pokud by bylo přerušeno, možnosti Británie vést válku proti Hitlerovi by byly velice omezené a je pravděpodobné, že by pak musela brzy přistoupit na nevýhodný mír.

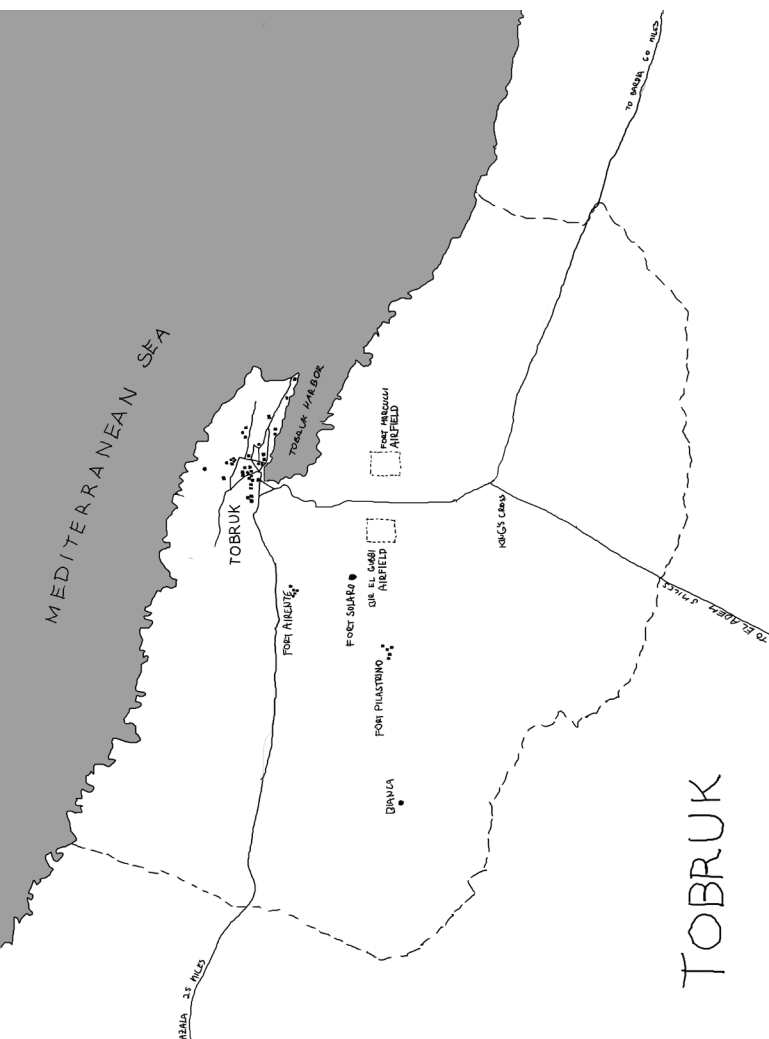
Držení Tobruku pak bylo důležité pro obranu Egypta i Suezského průplavu samotného, protože šlo o jediný významný přístav mezi Tripolisem a Alexandrií, který byl schopen přijímání velkých lodí a vykládání většího množství zásob. Pokud by byl obsazen Rommelovými vojsky, pak by se jeho zásobovací trasy zkrátily o 1500 kilometrů, protože jinak musely být všechny zásoby převáženy ze vzdáleného Tripolisu po zemi skrze pouště. Pouhá existence spojenecké pevnosti, která hrozila narušením těchto zásobovacích tras, znamenala, že Rommel musel chtít nechtě rozdělit své síly a oblehnout Tobruk. Nebyl tak schopen pokračovat v útoku proti egyptským hranicím, dokud nebude Tobruk obsazen. Bez vlastnictví tohoto přístavu nebylo pro německá vojska možno pokračovat v postupu.

Tobruk byl vystaven nepřetržitému ostřelování a pozemním útokům. Australané se zakopali a město odhodlaně bránili. Nepřátelská přesila je zle tísnila, ale vydrželi. Nacistická propaganda je označila za „krysy z Tobruku“ a oni toto jméno s typicky australským suchým humorem vzali za své.

Většinu obléhání město bránila posílená australská 9. divize pod velením generálporučíka Leslieho Morsheada. Po pěti měsících byli během října postupně stahováni a nahrazeni vojenským uskupením, sestávajícím se z britské 70. pěší divize, polské Karpatské brigády a československého 11. pěšího pluku (východního) pod velením generálmajora Ronalda Scobieho. Některé australské jednotky nemohly být pro nedostatek lodí evakuovány a zůstaly ve městě až do konce obléhání.

Důležitou roli během obrany hrála Tobrucká přepravní služba, sestavená z lodí Royal Navy a Royal Australian Navy. Poskytovala palebnou podporu, dovážela zásoby a

posily do obleženého města a z něj pak evakuovala raněné. Museli připlout, vyložit náklad a opět odplout pod rouškou tmy, protože nepřátelé měli výraznou převahu ve vzduchu a lodě by byly za dne okamžitě terčem náletů. Přítomnost spojenecké letecké podpory na místě byla omezená, protože přátelská letiště byla relativně vzdálená.

1.

RAF

„Během oběda zase přituhlo a hloubkové bombardéry Junkers se objevily všude nad městem. Na jednoho jsme stříleli, ale naše roznětka byla příliš krátká. Pak přiletěl další přímo na nás, klesl na několik stop nad zem a proletěl nám nad hlavami s kulometry dštícími oheň. Provtali jsme ho kulkami z kulometu a začalo se z něj kouřit, když zaváhal a naklonil se na stranu, aby pak získal kontrolu a zmizel za hřebenem. Toho jsme nahlásili jako sestřeleného bez jakýchkoli pochybností.

Vložil se do toho Hurricane, jednoho protivníka sundal, nabral výšku a snesl se na dalšího, kterého složil v plamenech k zemi – křičeli jsme jako pominití. Pak se odkud objevily čtyři Messerschmitty stodevítky a skočily na náš osamělý Hurricane, který se jim postavil v zuřivé rvačce, ale pak se k nim otočil zády a spěchal na letiště, čoudící, ale pod kontrolou. Začali jsme to solit do Me 109, který pronásledoval Hurricane, a nasypli jsme do něj pár pěkných dávek, ale nemohli jsme vidět jejich výsledek, protože vše bylo zahalené prachem. Kluci ze 153. baterie sestřelili v přístavu taky jednoho – takže to byla velká pártý.“

Deník Kennetha Rankina, 11. duben 1941

V Tobruku byla trojice letišť – Bir el Gubbi s dvojicí přistávacích drah, tobrucké městské letiště blízko mořského pobřeží (byla zablokováno neužívanými vozidly a rozbitými tanky) a letiště El Acroma na západ od Tobruku. Na začátku bitvy operovala z El Gubbi 73. letka (která dorazila z Anglie po skončení Bitvy o Británii) a z letiště El Acroma pak 6. letka (obě vyzbrojené letouny Hurricane). V Tobruku byla umístěna také 55. letka vyzbrojená bombardéry Bristol Blenheim.

Po začátku obléhání bylo letiště El Acroma evakuováno a muselo být opuštěno. Následně všechny letouny musely operovat z letiště El Gubbi. Němci a Italové následně začali bombardovat a ostřelovat celé město, pozice pěchoty a lodě připlouvající do přístavu. Všechny letouny tak musely být ukryvány v podzemních bunkrech uzpůsobených jako hangáry, protože i letiště samo bylo cílem pravidelného a velmi přesného ostřelování. Německá letadla (včetně tří letek, které sem byly přesunuty z Francie po skončení bitvy o Británii) operovaly ze Salaly (asi dvacet mil od Tobruku) a letišť v El Ademu a Gazale. Pokaždé, když pozorovatelé nahlásili, že britské letadlo startuje, německé Bf 110 odstartovaly a čekaly ve vzduchu, až se bude snažit opět přistát. Britské ztráty na letounech a pilotech byly těžké, ale RAF operovala z obklíčeného města po celou dobu obležení. 6. letka měla zvláště těžké ztráty a musela být stažena a nahrazena 451. letkou R.A.A.F. na konci června.

Mise

Sweep

Většina misí byly defenzivní starty proti přepadům bombardérů, které podnikaly na město nálety několikrát za den. Ve vzduchu pak musely britské stroje čelit převaze protivníka.

Průzkum

Letouny musí zkoumat nepřátelské pozice a zjistit, zda a kde se nepřítel připravuje k útoku. Stíhače jsou pro tyto mise vybaveny fotoaparáty a nezřídka si musí vybojovat cestu zpět na letiště mezi německými a italskými stíhači.

Ničení Pantherů

Nepřátelské tanky byly německou nejničivější zbraní. Dokázaly převálcovat pozice australské pěchoty a po několika úvodních bitvách nezůstalo v obleženém městě dost tanků, aby se nástupu Pantherů mohly postavit. Musí je tak zastoupit letouny s bombami podvěšenými pod křídly (nebo v případě zoufalství pálící kanony), protože jinak bude obrana prolomena.

Útoky proti pozemním cílům

Stíhače mají často za úkol napadat nepřátelské pozemní pozice – bombami a kulomety útočí na silné pozice v nepřátelské linii, rozmístěné dělostřelectvo, konvoje se zásobami nebo nepřátelská letiště (ta jsou velmi dobře bráněna protiletadlovými kanony a takový úkol se považuje za sebevraždu). Letouny také často startují, aby podpořily australský pozemní výpad nebo obranu úseku fronty pod útokem.

Doprovod konvoje

Stíhačům je přidělen úkol chránit lodní konvoj a odehnat nebo sestřelit nepřátelské bombardéry, které se jej snaží napadnout. Piloti musí kroužit kolem připlouvajících lodí a zmařit každý nepřátelský pokus je poškodit nebo potopit.

Útoky na lodě

Pokud byly v dosahu ohlášeny nepřátelské zásobovací lodě, torpédoborce nebo U-boaty, pak stíhače startovaly, aby je napadly bombami, nebo poskytovaly doprovod torpédovým bombardérům, které se je snaží zničit.

Letoun sestřelen

Když se mise odehrává nad obleženým městem, pak v případě sestřelení letounu se jeho pilot zachrání v případě, že padne 4, 5 nebo 6. V případě, že je letoun sestřelen dál nad mořem, nebo nad pouští dále od města, pak pilot přežije pouze v případě, že hodí 5 nebo 6 (jinak zahynul v kokpitu, jeho padák se neotevřel nebo zemřel v poušti žízňí). Pokud je sestřelen nad pouští, znamená to navíc, že dopadl v nepřátelském území.

2.

základna

„Město Tobruk se sestávalo z jedné ulice, roztrhané bombami a dělostřeleckými granáty, odkud byli obyvatelé před dlouhou dobou evakuováni. Celá oblast v obleženém perimetru sestávala z pusté pouště s občasným křovím nebo podrostem – žádné olivovníky nebo fíkovníky a ani ovce, které se pasou na občasném porostu, jako jsou tam nyní.

Na úpatí kopce nad přístavem vytékal pramen, odkud jsme dvojicí železných trubek brali vodu. Voda byla odporně poloslaná. Způsobovala, že vaše whisky – pokud jste měli dost štěstí, abyste nějakou měli – chutnala odporně a způsobovala, že se kondenzované mléko ve vašem čaji zkažilo, když jste jej rozlévali.“

Peter Willett, Second Dragoon Guards

Operační velitelství RAF bylo umístěno v místním tobruckém hotelu. Ten byl velmi moderně zařízen a se stylovým nábytkem, ale co bylo důležitější, měl ve sklepech dvojici stěn, postavených velmi blízko sobě, které sloužily jako štít pro kryt, který za nimi vojáci vybudovali. Nálety byly velmi časté, především v noci. Elektřina v hotelu ještě krátce po začátku obležení fungovala, ale brzy přestala. Pro piloty byl hotel, letiště s jeho podzemními hangáry a palanda v kasárnách nejpravděpodobnější místa, kde mohli trávit čas, pokud nebyli ve vzduchu.

Životní podmínky v obleženém Tobruku byly těžké. Nepřátelské dělostřelectvo mělo dobrý přehled o celé oblasti a mohlo ji bez problémů ostřelovat. Kromě přístavu se bombardování nedalo nikam uniknout. Chléb a voda byly vzácné, byly jen na příděl. Nebyla v podstatě žádná možnost, jak se umýt, protože vody bylo tak málo, že stačila sotva na pití. Žhavý pouštní vítr hamšin zhoršoval neskutečně horké počasí a všechno bylo zamořeno krysami, škorpiony, tarantulemi, hady a mouchami.

Osobní scény

Na rozdíl od Británie, zde piloti nežijí mimo kokpit víceméně normální životy. V Tobruku uvízli ve válečné zóně ve městě, odkud byli evakuováni všichni civilisté, které je ostřelováno nepřátelským dělostřelectvem, na které bombardéry podnikají nálety několikrát za den a piloti mohou umírat nejen v kokpitu nebo následky nehod, ale také na zemi zasažení palbou.

Několik příkladů možných osobních scén:

Mechanici mají problémy s opravou poškozených strojů a piloti musí přiložit ruce k dílu, aby byly nějaké stroje připraveny a mohly startovat proti útočícím bombardérům (hod na Vojáka).

Pilot navštíví zraněného přítele v nemocnici, který jej viní ze svého zranění. Musí se ho pokusit přesvědčit o tom, že s tím neměl nic společného (hod na Osobnost).

Piloti jsou v krytu již více než dva dny nepřetržitého bombardování a ostřelování, přičemž musí zápasit s vlastní myslí, aby se nezhroutili (hod na Osobnost).

Pilot se nabídne, že pomůže odvézt zásoby vojákům v přední linii, zatímco všichni ostatní jsou zaměstnáni vykládáním z lodí. Mělo jít o rutinní cestu, ale Italové zahájili útok ve chvíli, kdy přijel na frontu. Přibít v zákopu palbou, musí vzít do ruky pušku a bránit se (hod na Vojáka).

Pilot se zamiluje do sestřičky, která připlula s poslední transportní lodí. Podaří se mu získat její srdce? (hod na Osobnost) Co pak bude dělat, když zjistí, že sestry ve městě nemohou zůstat, ale musí za několik dní odplout tou samou lodí?

Mladý důstojník odmítá nastoupit do letadla, protože se bojí, že bude zabit. Pilot musí uplatnit svou autoritu a přesvědčit ho, aby letěl, předtím, než se rozpadne morálka ostatních a mladík sám bude zatčen a postaven před soud (hod na Vojáka).

Během náletu je protiletadlový dělostřelec těsně vedle nich zasažen střepinou a zabit. Letci se musí chopit kanonu sami, aby pomohli zastavit přilétající bombardéry (hod na Vojáka).

Velitel se snaží trochu postrčit papírování, aby jeho piloti dostali zvýšené přiděly potravin a možná i nějakou vodu na umytí (hod na Vojáka).

Někdo sabotoval jeden z letounů a vypadá to, že nepřátelský špion infiltroval základnu.

Letoun je těžce poškozen a pilot musí přistát na nepřátelské straně fronty. Pokouší se překročit ji v noci, vyhnout se nepřátelským patrolám a vyhnout se dopadení (hod na Vojáka).

3.

letouny

Regia Aeronautica

Fiat CR. 42 Falco

Přestože byl tento velice obratný dvouplošník vyrovnaným soupeřem Gloster Gladiatoru, proti modernějším strojům byl již bez šance.

Zvláštní pravidla

Letoun má 12 čtverečků munice do kulometu.

Při hodu si díky dobré manévrovatelnosti stroje hráč počítá bonus +1 na Pilotáž.

Zastaralý: Tento stroj je na bojišti již beznadějně zastaralý a moderní stroje jej výkony značně převyšují. Své vlastnosti může použít, jen pokud bojuje se stejně zastaralými stroji. Pokud bojuje se stroji moderními (tedy všemi, kdo zvláštní pravidlo Zastaralý nemají) má postih -4 na Pilotáž i Střelbu.

Macchi-Castoldi M.C.200AS Saetta

Hlavní italský stíhač afrického tažení. Přestože byl velmi obratný a příjemný na pilotáž, měl naprosto nedostatečnou výzbroj a jeho výkony byly slabé.

Zvláštní pravidla

Letoun má 12 čtverečků munice do kulometu.

Stroj je radost pilotovat, ale v soubojích jeho výkony jednoduše nedostačují, je zoufale podmotorovaný. Hráč má k hodu na Pilotáž -1.

Letoun je vyzbrojen pouze dvojicí kulometů, v případě zásahu musí hráč hodit šestistěnnou kostkou a nepřítel je poškozen pouze na hod 3–6, pokud padne 1–2, nepřátelský letoun poškozen není (způsobená škoda není závažná).

Macchi-Castoldi M.C.202AS Folgore

Jeden z nejlepších (a často neprávem podceňovaných) italských strojů, který odstranil většinu chyb konstrukce svého předchůdce. Přestože byl nasazen pouze v malých počtech, slavil na africkém nebi slušné úspěchy.

Zvláštní pravidla

Letoun má 10 čtverečků munice do kulometu.

Při hodu si díky dobré manévrovatelnosti stroje hráč počítá bonus +2 na Pilotáž při následujících akcích: Zavěšení, Setřesení, Immelman, Přistání s poškozeným letounem.

Trpí častým zasekáváním kulometů, palubní zbraně se zaseknou, pokud na kostkách padnou samé jedničky, dvojky nebo jejich kombinace.

Savoia-Marchetti SM 79 Sparviero

Během afrického tažení se začala projevovat zranitelnost tohoto stroje proti moderním stíhačům. Na tomto bojišti tak většinou tyto letouny bombardovaly nedůležitá místa v poušti nebo se uplatnily v roli torpédového bombardéru proti lodím.

Zvláštní pravidla

Díky své rychlosti si počítá +1 na všechny hody na Pilotáž.

Zastaralý bombardér: Tento stroj je na bojišti již beznadějně zastaralý a moderní stroje jej výkony značně převyšují. Své vlastnosti může použít, jen pokud bojuje se stejně zastaralými stroji. Pokud bojuje se stroji moderními (tedy všemi, kdo zvláštní pravidlo Zastaralý, nebo Zastaralý bombardér nemají), pak si neustále počítá postih za naložení bombami, *ať již bomby naloženy má, či ne.*

Luftwaffe

Messerschmitt Bf 109 E („Emil“)

Během afrického tažení stále nejpoužívanější stíhač Luftwaffe. Měl velmi dobrou stoupavost, ale také některé zlomyslné rysy. Většinou vyžadoval ruku zkušenějšího pilota.

Zvláštní pravidla

Letoun má 8 čtverečků munice do palubních kanonů.

Messerschmitty mají kromě kulometů i trojici kanonů (ve středu vrtule a dva v křídlech), které způsobí poškození 2 místo obvyklého 1 (automaticky tedy sestřelí stíhač); do kanonů mají naloženy 3 čtverečky munice a smí z nich střílet, jen když jsou zavěšeni za protivníka (z kulometů mohou střílet kdykoli).

Messerschmitt Bf 109 F („Friedrich“)

Výrazně přepracovaná verze letounu s novou avionikou a koncepcí zbraní. Postupně jimi byly vyzbrojovány i letky v Africe, přičemž přednostně je dostávali velitelé letek. V rukou zkušeného pilota to byl ničivý stroj, průměrní piloti s novou koncepcí více bojovali, než tomu bylo u verze E.

Zvláštní pravidla

Letoun má 8 čtverečků munice do palubních zbraní.

Při hodu si díky vylepšené avionice hráč počítá bonus +1 na Pilotáž při následujících akcích: Zavěšení, Setřesení, Immelmann, Přistání s poškozeným letounem.

Messerschmitty F mají výzbroj dvojice kulometů nad motorem a dvacetimilimetrového kanonu ve středu vrtule. Pálí vždy všemi zbraněmi (bez ohledu na to, zda je zavěšen, nebo ne) a při zásahu se hodí šestistěnnou kostkou. Na hod 5–6 způsobí zásah poškození 2 místo obvyklého 1 (automaticky tedy sestřelí stíhač), na hod 1–4 se počítá jen jeden bod poškození.

Messerschmitt Bf 110

V Africe sloužil úspěšně jako rychlý dálkový bombardér a jako stíhací bombardér v roli podpory pozemních vojsk.

Zvláštní pravidla

Letoun má 8 čtverečků munice do kulometu.

Má dvojici těžkých kanonů (viz Bf 109E) se 4 čtverečky munice.

Má zadní kulomet, kterým může vystřelit (bez bonusů), pokud proti němu někdo cílí akci.

Má postih –2 k Pilotáži při provádění manévrů (je těžký a špatně ovladatelný), rozšířený o další –4 v případě naložení bombami.

Junkers Ju 87 Stuka

Stuka byla solidní stroj, velice účinný proti pozemním cílům. Její špatná manévrovatelnost, pomalost a nedostatek obranné výzbroje ji ale činily značně zranitelnou proti stíhačům nepřítele. V Africe je využívalo i italské letectvo pod jménem Picchiattelli.

Zvláštní pravidla

Má 2 body poškození jako stíhačky.

Protiletadlová palba nemá proti letounu žádný bonus, pokud při útoku na pozemní cíle zvolí „přímý nálet“.

Má zadní kulomet, kterým může vystřelit (bez bonusů) na stroj, který je za ním zavěšený.

Má postih –2 k Pilotáži při provádění manévrů (je špatně ovladatelný), rozšířený o další –4 v případě naložení bombami.

Dornier Do 17

Střední bombardér, který je výjimečně manévrovatelný v nižších výškách. V roli rychlého bombardéru byl nahrazen Ju 88, následně byl používán pro průzkumné a zvláštní mise.

Zvláštní pravidla

V případě, že stroj nemá žádné žetony výšky, má postih na Pilotáž jen -2 místo standardních -4.

RAF

Gloster Gladiator II

Tento rychlý dvojplošník sloužil jako hlavní stíhač RAF během třicátých let, začátkem druhé světové války byl ale již koncepčně zastaralý. Na začátku války byl nasazen proti modernějším strojům a přes těžké ztáty si nevedl špatně. Poté, co byl v roli stíhacího letounu nahrazen moderními jednoplošníky, sloužil v sekundárních rolích a při útocích proti pozemním cílům.

Zvláštní pravidla

Letoun má 12 čtverečků munice do kulometu.

V nízkých výškách je letoun velice obratný, hráč si tak počítá bonus +1 na Pilotáž při následujících akcích: Zavěšení, Setřesení, Immelman, Přistání s poškozeným letounem.

Zastaralý: Tento stroj je na bojišti již beznadějně zastaralý a moderní stroje jej výkony značně převyšují. Své vlastnosti může použít, jen pokud bojuje se stejně zastaralými stroji. Pokud bojuje se stroji moderními (tedy všemi, kdo zvláštní pravidlo Zastaralý nemají) má postih -4 na Pilotáž i Střelbu.

Hurricane Mk IIB Trop.

Tropická verze Hurricanu Mk II, vyzbrojená baterií dvanácti kulometů v křídlech. Tato palebná síla byla především účinná proti nepřátelským bombardérům.

Zvláštní pravidla

Letoun má 12 čtverečků munice.

Při zavěšené i nezavěšené střelbě si počítá +1 (účinek dvanácti kulometů v křídlech). Pokud je zavěšen za bombardér, zvyšuje se tento bonus na +2 (je to velký a stabilní cíl).

Curtiss P-40 Warhawk (Tomahawk/Kittyhawk)

Tato americká stíhačka byla velmi výkonná v nižších výškách, ale ve větších výškách se zadýchávala. Nebyla tak vhodná pro evropské bojiště, ale v severní Africe, kde se většinou létalo v nižších výškách, byla velmi úspěšná a podařilo se jí stabilizovat situaci do příchodu tropické verze Spitfiru.

Zvláštní pravidla

Letoun má 10 čtverečků munice.

V nízkých výškách je letoun velice obratný, hráč si tak počítá bonus +1 na Pilotáž.

Letoun ale je velmi špatně manévrovatelný ve větších výškách, za každý zeton výšky, který má, získává na Pilotáž postih -1.

Supermarine Spitfire VC (trop)

Tropická verze Spitfiru VC, vyzbrojená dvacetimilimetrovými kanony, která se uplatnila v poslední fázi afrického tažení.

Zvláštní pravidla

Letoun má 8 čtverečků munice do kulometu.

Díky protipísečným filtrům Vokers jsou stroje pomalejší, nemohou si tak počítat bonus na manévrování.

Spitfire V má kromě čtveřice kulometů i dva dvacetimilimetrové kanony Hispano v křídlech, které způsobí poškození 2 místo obvyklého 1 (automaticky tedy sestřelí stíhač); do kanonů mají naloženy 4 čtverečky munice a smí z nich střílet, jen když jsou zavěšeni za protivníka (z kulometů mohou střílet kdykoli).

Bristol Blenheim

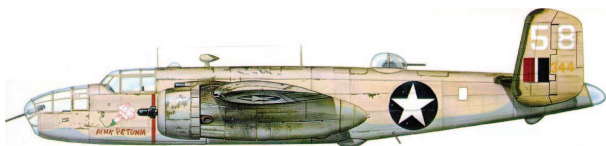
Ve své době velmi moderní, ale během nasazení již značně obstarožní dvoumotorový lehký bombardér, který se prokázal jako příliš zranitelný. V severní Africe sloužil jako denní a noční bombardér, protože nebyl po ruce žádný jiný. Ztráty těchto strojů byly těžké.

Zvláštní pravidla

Stroj je zvláště zranitelný protiletadlovou palbou. V případě „přímého náletu“ mají protiletadlová děla bonus +3 (ne 2 jako obvykle) a i v případě, že stroj při náletu kličkuje, počítají si proti němu dělostřelci bonus +1.

Má jeden kulomet ve věži na hřbetě, kterým může vystřelit (bez bonusů) na stroj, který je za ním zavěšený.

Zastaralý bombardér: Tento stroj je na bojišti již beznadějně zastaralý a moderní stroje jej výkony značně převyšují. Své vlastnosti může použít, jen pokud bojuje se stejně zastaralými stroji. Pokud bojuje se stroji moderními (tedy všemi, kdo zvláštní pravidlo Zastaralý, nebo Zastaralý bombardér nemají), pak si neustále počítá postih za naložení bombami, ať již bomby naloženy má, či ne.

North American B-25 Mitchell

Dvoumotorový střední bombardér americké výroby s ohromným dosahem a solidní konstrukcí. V severní Africe je Spojenci použili s devastujícím účinkem.

Zvláštní pravidla

Mitchell dokáže zvládnout neuvěřitelné poškození – má proto 3 čtverečky k poškození letounu (ne 2 jako obvykle).

